

RP 360/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 5 och 25 § i lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor ändras.

Enligt propositionen kommer det stöd som betalas till produktion av el med skogsflis att vara hälften av det nuvarande stödet, om skogsflisen har framställts av sådana delar av trädstammen som härstammar från avverk-

ningsobjekt för grovt virke och som lämpar sig för förädling. Till övriga delar förblir de grunder enligt vilka stödet bestäms oförändrade.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge**1.1 Lagstiftning och praxis**

Produktionsstödslagen

I lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor (1396/2010), nedan *produktionsstödslagen*, finns bestämmelser om ett tariffsystem för vilket sådana vindkraftverk, biogaskraftverk, skogsfliskraftverk och träbränslekraftverk som uppfyller de lagstadgade villkoren kan godkännas.

För produktion av el vid ett skogsfliskraftverk som godkänts för tariffsystemet betalas ett rörligt produktionsstöd så att skogsflisen som bränsle behåller sin konkurrenskraft jämfört med torv vid samproduktionen av el och värme. De förändringar som sker i priset på utsläppsrätten samt i priset och skatten på torv beaktas i nivån på det stöd som ska betalas. Produktionsstödet till skogsfliskraftverk avser inte att ersätta investeringskostnaderna för kraftverket, utan det ska ge skogsflisen bättre möjligheter att konkurrera prismässigt med bränslen som ger upphov till utsläpp och kostnaderna för utsläppsrätter för dem. Skogsflis har definierats som brännflis och kross som framställs av sådan trävara som fås direkt från skogen.

Produktionsstöd betalas till kraftverk som använder skogsflis i högst 12 års tid. Majoriteten av de kraftverk som godkänts för tariffsystemet med inmatningspris har godkänts för systemet år 2011, vilket innebär att något produktionsstöd inte längre betalas efter år 2023.

Bestämmelser om grunderna för det inmatningspris som betalas för el som produceras vid skogsfliskraftverk finns i 25 § 3 mom. i produktionsstödslagen och närmare bestämmelser finns i 4 § i statsrådets förordning om stöd till produktion av el från förnybara energikällor (1397/2010), nedan *produktionsstödsförordningen*.

Tariffsystemet med inmatningspris enligt produktionsstödslagen är ett centralt styrme-

del för att det åtagande gällande förnybar energi som EU ålagt Finland ska kunna fullgöras. Inom EU har man åtagit sig att fram till år 2020 öka andelen energi som härräddas från förnybara energikällor till 20 procent av den slutliga förbrukningen av energi. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG har det för varje medlemsstat fastställts ett eget bindande mål när det gäller andelen förnybar energi. För Finland har det uppställts ett bindande mål om att höja andelen förnybar energi till 38 procent av den slutliga förbrukningen av energi år 2020. Målet är att uppskattningsvis hälften av ökningen i användningen av förnybar energi i Finland fram till år 2020 ska ske genom en ökad användning av den skogsbaserade energin.

Skatten på brännertorv

Bestämmelser om skatten på brännertorv finns i den skattetabell som ingår i bilaga 2 till lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996). Skatten var 1,90 euro per megawattimme åren 2011 och 2012 och 4,9 euro per megawattimme åren 2013 och 2014. Från ingången av 2015 ska skatten vara 3,40 euro per megawattimme enligt lagen om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1185/2014).

Den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

En reform av lagstiftningen om finansieringen av ett hållbart skogsbruk är aktuell. Bestämmelser om stöd som beviljas för vården av ungskog finns i 12 § i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (34/2015). Syftet med stödet är att förhindra att ungskog blir för tät samt att trädbeståndets kvalitet försvagas och utsätts för förstörelse och skador i avverkningsfasen. Stödet

kan beviljas förhöjt då klenvirke samlas från ett vårdobjekt som består av ungskog. Lagen träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Med stöd av den gällande lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) har stöd beviljats för drivning av energived, men stödet upphör den 30 juni 2015.

Användningen av skogsflis och hur den utvecklats

Användningen av skogsflis i energiproduktionen har utvecklats i enlighet med den skyldighet att öka användningen av förnybar energi som EU ålagt Finland och användningen har ökat stadigt från ingången av 2000-talet. Målet för användningen av skogsflis i energiproduktionen år 2020 i fråga om bränsle har satts vid 25 terawattimmar vilket motsvarar cirka 13 miljoner kubikmeter fast mått (m³) skogsflis per år. År 2013 användes 8,7 miljoner m³ skogsflis av vilka 8,0 miljoner m³ i värme- och kraftverk. Målet är att största delen av ökningen av användningen av skogsflis i energiproduktionen ska åstadkommas i enlighet med tariffsystemet med inmatningspris genom det stöd som betalas för el som produceras med skogsflis. Skogsflis används dessutom inom den separata värmeproduktionen. Enligt planerna ska skogsflis användas också vid produktionen av biodrivmedel och andra flytande biobränslen samt eventuellt vid produktionen av förädlade skogsprodukter (t.ex. biokol).

Skogsforskningsinstitutet samlar årligen in uppgifter om de fasta trädbränslen som används av värme- och kraftverk. Enligt Skogsforskningsinstitutets statistik var andelen klenvirke mest betydelsefull i energiproduktionen åren 2011—2013, och den har varierat mellan 44 och 47 procent (3,1—3,6 miljoner m³). Andelen hyggesavfall har varit cirka 33—34, andelen stubbar cirka 15 procent och andelen grov stamved 7 procent. Massavedens andel i den skogsflis som värme- och kraftverk använt har varit liten. Klenvirke, hyggesavfall och grov stamved kan innehålla sådana träd eller delar av träd som eventuellt nu eller i framtiden lämpar sig för användning som råvara till produkter med högre förädlingsvärde.

Den skogsflis som huvudsakligen används för energiproduktion härstammar från råvara som inte lämpar sig som råvara till produkter med högre förädlingsvärde hos skogsindustrin och annan industri som använder virke. När avverkningsvolymerna ökar kommer mängden olika fraktioner att öka på motsvarande sätt. Tills vidare har värme- och kraftverkens förmåga att betala för trä varit lägre än skogsindustrins. Av denna anledning har priset på massaved inte stigit nämnvärt trots att priset på skogsflis har stigit betydligt. Orsakerna till att priset på skogsflis har stigit är höjda avverknings- och transportkostnader samt övergång till dyrare råvarufraktioner jämfört med tidigare.

Användningen av inhemskt virke har ökat inom både energiproduktionen och skogsindustrin. Också hushållen använder ved i betydande omfattning. År 2013 uppgick den årliga avverkningen totalt till 65 miljoner m³.

På våren 2014 lämnade statsrådet till riksdagen sin skogspolitiska redogörelse (SRR 1/2014) där man drog upp riktlinjer för användningen av skogar fram till år 2050. Utifrån den skogspolitiska redogörelsen har det utarbetats en nationell skogsstrategi 2025 som statsrådet har för avsikt att godkänna under första hälften av 2015. Utgångspunkten för skogsstrategin är att Finlands skogstillgångar möjliggör en ökning av den hållbara användningen av trä inom såväl den traditionella skogsindustrin, energiproduktionen som i den träförädlade industrins nya produkter. Målet för skogsstrategin är bl.a. att öka den inhemska träbaserade energiproduktionen i enlighet med det mål som uppställts i den nationella klimat- och energistrategin (SRR 2/2013). I skogsstrategin uppställs det som mål att också höja förädlingsvärdet och att överhuvudtaget utnyttja skogsresurserna på ett effektivt sätt.

En balanserad funktion av virkesmarknaden har varit en viktig faktor i nya investeringar och investeringsplaner. Virkeshandeln har varit jämnare än tidigare, vilket har förbättrat förutsägbarheten i fråga om virkesanskaffning. Dessutom har förtroendet mellan parterna i virkeshandeln förbättrats. Verksamheten på virkesmarknaden har å sin sida balanserats av det arbete som utförs av den virkesmarknadsarbetsgrupp som jord- och

skogsbruksministeriet leder. Den ökande efterfrågan på virke innebär utmaningar också med tanke på balansen i virkesmarknadens funktion.

Arbets- och näringsministeriet förfogar över en modell som används för uppföljning av hur stöd och skatter inverkar på virkesmarknaden. Ett särskilt föremål för uppföljningen är huruvida de energipolitiska stöden har inverkat på priset på massaved. Tills vidare har någon sådan inverkan inte upptäckts. Modellen baserar sig på ett täckande statistiskt material. Med hjälp av modellen går det dock inte att förutspå det kommande läget och den inbegriper inte heller framtida användningsvolymerna för virke eller nya investeringar i anläggningar. Modellen tar inte heller hänsyn till regionala skillnader i priset och mängderna. Särskilt till följd av problemen med torvanskaffningen kan värme- och kraftverkens förmåga att betala för skogsflis förbättras.

1.2 Lagstiftningen i utlandet och i EU

Sverige

I Sverige var virkesmarknaden reglerad åren 1975—1993. Regleringen gällde till att börja med byggbranschen (Byggnadslagen 1947:385) och målet var att säkerställa att skogstillgångarna räcker till och att förhindra överdriven användning av virke. Skogsindustrins användning av virkesråvara och dess ökade användning gjordes tillståndspliktiga. Från och med 1983 reglerades också framställningen av skogsbaserade bränslen och användningen av virkesråvara till uppvärmning genom bygglagen. År 1987 överfördes bestämmelserna till en ny träfiberlag (Träfiberlagen 1987:588) vars syfte var att genom reglering ge företräde för skogsindustrins användning av råvaran. I och med energisektorns expansion uppskattades avverkningarna inte vara tillräckliga för att skogsindustrins råvarutillgång kunde tryggas. För uppvärmning fick endast sådan virkesråvara användas som inte dög för industrin eller som inte var föremål för konkurrens. Tillståndsplikten omfattade anläggningar av en viss storlek inom skogsindustrin och uppvärmningssektorn. Träfiberlagen upphävdes 1993 eftersom

lagen endast konstaterades ha haft negativa effekter. Under tiden för regleringen av virkesmarknaden avstannade ökningen av kapaciteten inom massaindustrin och massa- och pappersindustrins världsmarknadsandel minskade. Virkets roll i produktionen av el och värme minskade dramatiskt. Marknadsregleringen ansågs inte enbart ha stört användningen av råvaran utan också den tekniska utvecklingen och möjligheterna till utvidgning av produktionen och ansågs därigenom ha inverkat negativt på sysselsättningen. Enskilda skogsägare förlorade inkomster. Nuförtiden främjas produktionen av el från förnybara källor i Sverige genom ett system med elcertifikat som är gemensamt med Norge. Elförbrukarna och -leverantörerna skaffar certifikat för att kunna fullgöra kvotförpliktelsen.

Polen

I Polen regleras användningen av virke för att skydda skogarna och skogsindustrin. Något ekonomiskt stöd ges inte för sådan energi som produceras från virke av god kvalitet (stamved). Det är möjligt att med vissa begränsningar använda skogsbiomassa för energiproduktion. I en del anläggningar ska utöver skogsbiomassa också biomassa från jordbruk förbrännas. Det är möjligt att exempelvis i samförbränningsanläggningar använda virke utan begränsning liksom också rester och avfall från skogsbruket och skogsindustrin vid enheter vars eleffekt är högst 5 megawatt. Vid enheter som är större än dessa ska andelen biomassa från jordbruket utgöra 60 procent (år 2013) av den biomassa som förbränns. Förnybar energi främjas genom systemet med gröna certifikat. Producenter, leverantörer och förbrukare av el uppfyller kvoten för gröna certifikat antingen genom att de skaffar certifikat eller genom att de betalar en kvotavgift.

Belgien

I Flandern i Belgien främjas produktionen av el från förnybara energikällor genom ett kvotssystem där certifikat beviljas i enlighet med en tekniskspecifierad koefficient. El som produceras från virkesflöden som läm-

par sig som industrins råvara är - med vissa undantag såsom energivirke med kort omloppstid, fint sågspån, bark, tunna kvistar och toppar samt rotändor - inte berättigad till certifikat. Nätoperatörerna fullgör sina kvotförpliktelser genom att de skaffar certifikat.

Frankrike

I Frankrike främjas förnybar energi genom ett tariffsystem med inmatningspris. Elleverantörer och nätoperatörer är skyldiga att köpa el som producerats med förnybar energi till ett visst pris. När det gäller biomassa godkänns endast anläggningar med en effekt på minst 12 megawatt för tariffsystemet. Produktionen av värme med förnybar energi understöds genom en fond, och syftet är att säkerställa att anläggningarna är energieffektiva och att råvaran räcker till för olika användare samt att begränsa konkurrensen om biomassaresurser för att skydda vissa industrigrenar och miljön. Det krävs en anskaffningsplan som myndigheten godkänt om anskaffningen av biprodukter från sågverk, skogsflis, skogsbiomassa, kasserade träprodukter eller avfall från träförädlingen överstiger 11 630 megawattimmar per år.

EU:s regler om statligt stöd

Det produktionsstöd som betalas enligt tariffsystemet med inmatningspris utgör statligt stöd i den bemärkelse som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Det produktionsstöd som betalas till produktion av el med skogsflis och trädbränsle har godkänts genom Europeiska kommissionens beslut SA.31204 (2011/N). Enligt beslutet ska stödordningen anmälas på nytt senast om tio år efter kommissionens godkännande.

Vid bedömningen av produktionsstödet godtagbarhet har gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (2008/C 82/01) tillämpats. Riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (nedan *de nya riktlinjerna*) ersatte den 1 juli 2014 de tidigare riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd. Stödordningar som inbegriper ett tariffsystem ska anpassas till de nya riktlinjerna när de ska anmälas på nytt till kommissio-

nen eller om de ska ändras. Med ändring avses alla ändringar som ska anmälas enligt artikel 1.c i rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget.

Den ändring som ingår i propositionen kan i princip betraktas som sådan ändring som förutsätter anpassning till de nya riktlinjerna. Det har dessutom skett ändringar i sådana underliggande antaganden som är av central betydelse med tanke på stödordningens godtagbarhet. Med tanke på rättssäkerheten ska det dessutom säkerställas att stödordningen för produktionsstödet till skogsflis är förenlig med de nya riktlinjerna.

1.3 Bedömning av nuläget

Finlands skogar har stor virkespotential, eftersom nyttjandegraden för virke har under de senaste årtiondena varit betydligt lägre än den uthålliga avverkningsmängden. De regionala skillnaderna är dock stora, och avverkningarna av massaved närmast i östra och sydöstra Finland närmar sig redan den regionalt uthålliga avverkningsmängden. Skogarna växer också mer än tidigare, och klimatförändringen förväntas ytterligare öka skogarnas tillväxttakt.

I fortsättningen förväntas virkesanvändningen öka jämfört med nuläget inom såväl energiproduktionen och den traditionella skogsindustrin som den övriga träförädlingsindustrin. Målet att öka andelen förnybar energi innebär i fråga om användningen av skogsflis en ökning med 4 miljoner m³ åren 2014—2020. Det mål att öka andelen förnybar energi till 27 procent som EU uppställt för år 2030 innebär i praktiken också att användningen av virke för energibruk ökar fortsättningsvis efter år 2020. Enligt uppskattning kommer skogsindustrins investeringar att åren 2014—2017 öka användningen av massaved med cirka 6,5 miljoner m³ per år. Dessutom uppskattas efterfrågan på stockar att öka med cirka 3 miljoner m³ per år både direkt och indirekt genom olika projekt. Mängden hyggesavfall och stubbar kommer att öka då avverkningsvolymen ökas.

Det produktionsstöd som betalas för el som produceras med skogsflis ser inte tills vidare

ut att ha inverkat på tillgången eller priset på skogsindustrins virkesråvara. Sänkningen av skatten på torv till 3,4 euro per megawattimme höjer samtidigt nivån på stödet till el som produceras med skogsflis, men detta bedöms inte ha just någon inverkan på tillgången till eller priset på skogsindustrins virkesråvara. Den ytterligare sänkningen av skatten på torv ner till 1,9 euro per megawattimme skulle öka trycket att i allt högre grad använda massaved som råvara till den skogsflis som används inom energiproduktionen. Tillgången till och priset på torv har en avgörande betydelse i denna utveckling. Om en sådan utveckling förverkligas, kan den ha negativa effekter på skogsindustrins tillgång till massaved och priset på massaved på sådana ställen som är belägna inom de områden där beslutade eller planerade massafabriks- eller bioraffinaderiinvesteringar kommer att anskaffa sitt virke. Varken produktionsstödslagen eller den övriga lagstiftningen inbegriper något förfarande som skulle göra det möjligt att ingripa i situationen.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Målsättning

Propositionens målsättning är att på ett balanserat sätt sammanjämka det mål för förnybar energi som EU uppställt för Finland på ett kostnadseffektivt sätt och perspektivet för den industri som använder sig av virke och energiindustrin. Målsättningen är att säkerställa att produktionsstödet till skogsflis inte äventyrar skogsindustrins tillgång till virkesråvara genom att priset på den höjs. Målsättningen är dock samtidigt också att man på ett icke diskriminerande sätt beaktar energiindustrins synvinkel och skapar förutsättningar för att användningen av skogsflis som bränsle inom el- och värmeproduktionen kan öka. Därigenom säkerställs att andelen förnybar energi ökar. Å andra sidan främjar produktionen av cellulosa också uppnåendet av målet i fråga om förnybar energi, och användningen av de fraktioner som uppkommer som biprodukter vid cellulosatillverkningen för energiproduktion förutsätter inte något stöd. Den ökande användningen av virkesråvara

inom skogsindustrin ökar också mängden hyggesavfall och stubbar som uppstår i samband med drivningen av gagnvirke och som lämpar sig för användning som bränsle inom el- och värmeproduktionen. Propositionens syfte är vidare att också se till att det i tillräcklig utsträckning går att förutspå utvecklingen av framtida verksamhetsbetingelser inom både skogsindustrin och energiindustrin.

2.2 Alternativ

Under beredningen har det också diskuterats ett alternativ som går ut på att en del av den el som produceras med skogsflis ska lämnas utanför stödordningen. Enligt förslaget ska produktionsstöd inte betalas, om skogsflisen har framställts av sådana delar av trädstammen som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke och som lämpar sig för förädling, om avverkningsobjektet är beläget inom ett visst område. Begränsningen skulle gälla sådana områden där potentialen för den största uthålliga avverkningsmängden har uppnåtts eller nästan uppnåtts under de två föregående kalenderåren i rad eller alternativt under det föregående kalenderåret och där en stor efterfrågan till följd av fattade bindande investeringsbeslut riktar sig eller förväntas rikta sig på de nämnda delarna av stammarna. Energimyndigheten skulle fatta beslut om sådana områden för högst fem år i sänder. Det är oklart huruvida det kan anses föreligga tillräckliga grunder enligt 80 § 2 mom. i grundlagen för dylik överföring av lagstiftningsbehörighet. Alternativet gör det dock möjligt att beakta den regionala efterfrågan på virke och de regionala användningsbehoven, men det bedöms reagera alltför långsamt på förändringar i läget. Alternativet skulle dessutom göra tariffsystemet med inmatningspris mycket mer komplicerat jämfört med den förevarande propositionen.

2.3 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att det rörliga produktionsstödet som betalas för el som produceras med skogsflis ska sänkas till hälften, om skogsflisen har framställts av massaved eller stockar som härstammar från avverk-

ningsobjekt för grovt virke och som lämpar sig för förädling. Det rörliga produktionsstödet ska också fortsättningsvis betalas till fullt belopp, om ett skogsfliskraftverk producerar el med skogsflis som framställts av annat virke som härstammar direkt från skogen. Med avverkningsobjekt för grovt virke avses objekt där det gjorts förnyelseavverkning eller beståndsvårdande avverkning, så att beståndet efter avverkningen anses tillhöra minst utvecklingsklassen äldre gallringsskog.

3 Propositionens konsekvenser

Enligt uppskattning finns det tillräckligt med virke med tanke på det ökande behovet inom energiproduktionen, skogsindustrin och den tillverkande industrin. Det finns dock regionala skillnader i det hur stor del av den uthålliga avverkningsmängden eller av skogsflispotentialen som redan har använts. Efterfrågan på virkesråvara är störst i östra och sydöstra Finland där avverkningsvolymerna redan närmar sig potentialen för skogens uthålliga avverkningsmängd regionalt. I västra Finland är efterfrågan på virke inom skogsindustrin mindre, men skogsflis används i betydande utsträckning inom energiproduktionen. I norra Finland riktas utöver energiproduktionen inte någon större efterfrågan på virkesråvara, men där finns också sågverk och industri som tar vara på fiberträ. Skogsindustrins och den tillverkande industrins investeringar ändrar situationen när det gäller efterfrågan. Å andra sidan leder också skogsindustrins investeringar till ökade avverkningsvolymerna och också till uppkomsten av mer hyggesavfall och annan träråvara som lämpar sig för framställning av flis.

I enlighet med den räkneformel som ingår i produktionsstödsförordningen steg det produktionsstöd som betalas för el som produceras med skogsflis vid ingången av 2015 till 15,9 euro per megawattimme efter att åren 2013 och 2014 ha varit 13,1 euro per megawattimme. Den aktuella sänkning av skatten på torv som genomförs vid ingången av 2016 kommer att höja produktionsstödet till 18 euro per megawattimme. Nivån på produktionsstödet har beräknats med beaktande av nivån på skatten på torv samt utgående från antagandet att priset på utsläppsrätten är

högst 10 euro. I räkneformeln är priset på torv för tillfället konstant.

En höjning av nivån på produktionsstödet kan ha en inverkan på rotpriset på virke. Särskilt inom sådana områden där tillgången på torv är begränsad kan energiverkens förmåga att betala för trä förbättras betydligt. Propositionen ska minska pristrycket i fråga om massaved och säkerställa att konkurrensen inte i onödan snedvrids genom produktionsstödet. Däremot förväntas inte något motsvarande tryck i fortsättningen heller rikta sig mot stockvirke på grund av prisnivån på det.

Enligt propositionen ska det produktionsstöd som elproducenter får för el som produceras vid skogsfliskraftverk vara hälften av det fulla produktionsstödet, om den skogsflis som används inom elproduktionen har framställts av sådana delar av trädstammen som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke och som lämpar sig för förädling. Nivån på det fulla stödet steg å andra sidan till följd av sänkningen av skatten på torv vid ingången av 2015 och ska stiga ytterligare vid ingången av 2016. Sänkningen av skattesatsen på torv och höjningen av nivån på produktionsstödet till el som produceras med skogsflis förbättrar i betydlig grad konkurrenskraften hos nämnda bränslen jämfört med stenkol.

Propositionens målsättning är att främja användningen av massaved och stockar till förädling i stället för att dessa ska omvandlas till skogsflis och användas som bränsle inom el- och värmeproduktionen. De investeringar som görs i förädlingen av massaved och stockvirke skulle som helhet betraktat öka behovet av virkesråvara och avverkningen av skog. Samtidigt kommer större mängder av råvaran till skogsflis, såsom hyggesavfall och stubbar samt klenvirke, att produceras för marknaden vid objekt där beståndet efter avverkningen anses tillhöra högst utvecklingsklassen yngre gallringsbestånd. Det finns stor tillväxtpotential för nämnda råvaror vars användning skulle kunna främjas i enlighet med propositionen genom att det fulla stödet riktas till el som produceras med skogsflis som framställts av nämnda råvaror. Samtidigt skulle man kunna säkerställa en ökad användning av virke för förädling och främja användningen av andra delar av stammen än

sådana som lämpar sig för förädling som skogsflis och bränsle inom el- och värmeproduktionen.

Skogsflis som används för produktion av el som berättigar till fullt produktionsstöd skulle vara det mest konkurrenskraftiga bränslet inom kraftvärmeproduktionen där den skulle tränga undan både torv och stenkol. Skogsflis som används för produktion av el som berättigar till sänkt produktionsstöd skulle fortsätta att vara ett mer konkurrenskraftigt bränsle än stenkol. Sådan skogsflis skulle ersättas i första hand med skogsflis som berättigar till fullt produktionsstöd eller med torv. Beroende på region- och anläggningsspecifika skillnader är situationen olik för olika energiverk.

Enligt uppskattning ska största delen av sådan el som producerats med skogsflis fortfarande få det fulla produktionsstödet. Den uppskattade årliga produktionen av el med skogsflis vid skogsfliskraftverk som godkänts för tariffsystemet var i början av 2015 cirka 3,8 terawattimmar. Det sänkta produktionsstödet skulle enligt uppskattning som baserar sig på använda fraktioner omfatta cirka 10–20 procent av årsproduktionen. Det sänkta produktionsstödet kan i fråga om enskilda energiverk betyda avmattning av el till och med ett steg tillbaka i utvecklingen av användningen av skogsflis. Skogsindustrins investeringar har uppskattats öka användningen av inhemskt virke för förädling med cirka 10 miljoner m³ per år. Ökad avverkning förbättrar också tillgången på råvara till skogsflis. Som helhet bedömt förväntas utvecklingen av användningen av skogsflis inom kraftvärmeproduktionen att kvarstanna minst på den nuvarande nivån. Det är mer sannolikt att den utvecklas så att användningen fortsättningsvis ökar måttfullt, när utnyttjandet av skogsresurserna effektiviseras samt att fraktioner som berättigar till fullt produktionsstöd ökar till följd av detta.

Skogsindustrins investeringar i produktionen av cellulosa gör att slutförbrukningen av energi ökar, men andelen förnybar energi ökar relativt sett mer. De investeringar som skogsindustrin gör inom de närmaste åren kommer att öka den energi som produceras med förnybara energikällor med uppskattningsvis 8 terawattimmar. Den förnybara

energins andel av slutförbrukningen av energi i Finland var cirka 35 procent år 2013, och målet för år 2020 är 38 procent. Behovet att öka den förnybara energin under åren 2014–2020 är uppskattningsvis sammanlagt 14 terawattimmar när man beaktar den ökning av slutförbrukningen som beror på skogsindustrins investeringar. Över hälften av ökningsbehovet (cirka 8 terawattimmar) skulle realiseras genom skogsindustrins investeringar. Propositionen främjar uppnåendet av det mål för förnybar energi som EU uppställt för Finland fastän användningen av skogsflis inom kraftvärmeproduktionen inte skulle öka enligt tidigare prognoser.

Ur statsekonomisk synvinkel är det som helhet betraktat mer kostnadseffektivt om användningen av förnybara energikällor ökar som sidoeffekt av skogsindustrins investeringar. Exempelvis användningen av sådana fraktioner som uppstår som biprodukter vid cellulosatillverkningen för energiproduktion berättigar inte till produktionsstöd enligt tariffsystemet.

Sänkningen av skatten på torv minskar statens skatteinkomster. Den höjning av nivån på produktionsstödet för el som produceras med skogsflis vilken är en följd av skattesänkningen ökar på motsvarande sätt statens utgifter, om användningen av skogsflis kvarstannar på den nuvarande nivån eller användningen av skogsflis inom elproduktionen ökas. Propositionen bedöms kunna ha konsekvenser för statsbudgeten från och med år 2018 eller 2019. Om användningen av skogsflis ökade på det sätt som tidigare antagits och cirka 15 procent av el som produceras med skogsflis omfattades av det sänkta produktionsstödet, skulle propositionen minska statens utgifter med cirka fem miljoner euro per år. Om användningen av skogsflis inte skulle öka från den nuvarande nivån och stödet i dess helhet skulle betalas till fullt belopp, skulle propositionen minska statens utgifter med uppskattningsvis cirka 20 miljoner euro per år. I uppskattningarna har priset på utsläppsrätten antagits vara betydligt högre år 2019 än vad det är i dag och skatten på torv har antagits vara 1,9 euro per megawattimme. Särskilt utvecklingen av priset på utsläppsrätten har en central betydelse för be-

hovet av anslag för produktionsstödet till el som produceras med skogsflis.

För de skogsfliskraftverk som omfattas av tariffsystemet bedöms propositionen öka kostnaderna i någon mån, då man i bränslebokföringen och uppföljningssystemet noggrannare än tidigare ska följa upp råvarorna till skogsflisfraktioner och man vid ansökan om utbetalning av stödet ska lämna fler uppgifter om skogsflisen än i nuläget samt då ändring behöver sökas i beslutet om godkännande. Det finns dock inte något behov av att transportera eller förvara skogsflisen och råvaran till skogsflisfraktioner skilt för sig och detta föranleder således inte några extra kostnader. Också verifieringskostnaderna för elproducenter skulle öka något. Om elproducenten inte använder skogsflis som framställts av virkesråvara som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke, ökar inte propositionen elproducentens kostnader för bokföring, uppföljning och verifiering. Om elproducenten använder dylik skogsflis i sin elproduktion, men ansöker om sänkt produktionsstöd för all el som producerats med skogsflis som framställts av virkesråvara som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke, blir de extra kostnaderna i motsvarande mån lägre.

Elproducenter ska i praktiken kräva uppgifter om skogsflisråvarans ursprung i behövlig omfattning och med behövlig noggrannhet av skogsflisleverantörerna. Propositionen innebär också att skogsflisleverantörens kostnader ökar. Nuförtiden säljer skogsindustrins egna leveransenheter överlägset mest gagnvirke för energibruk.

Enligt uppskattning ska den ökning av användningen av virke som följer av skogsindustrins investeringar och den måttfulla ökningen av skogsflisproduktionen jämfört med den nuvarande nivån kunna skapa över 2 000 nya jobb inom virkesdrivningen. Dessutom kan över 7000 nya jobb uppstå för tiden för byggande av nya anläggningar för träförädling. Flera hundra arbetstagare kommer att bli sysselsatta vid driften av färdiga anläggningar.

Som helhet betraktat bedöms konsekvenserna med avseende på sysselsättningen vara positiva, trots att utvecklingen av användningen av skogsflis vid vissa anläggningar

bedöms till följd av propositionen kunna avmattas eller till och med gå tillbaka och därigenom påverka sysselsättningen.

Propositionen ökar behovet av resurser vid Energimyndigheten med uppskattningsvis ett årsverke, men i initialskedet bedöms resursbehovet vara något större. Detta kan skötas genom omfördelning av resurser. Energimyndighetens uppgifter ökas särskilt i initialskedet av den rådgivning och de anvisningar som måste ges elproducenter och kontrollörer samt de ändringar som måste göras i beslutet om godkännande för tariffsystemet. Energimyndigheten ska dessutom få extra uppgifter i anslutning till behandlingen av ansökningar om utbetalning av inmatningspriset för skogsflis, och resurser behöver reserveras också för tillsynen. Dessutom medför uppdateringen av Energimyndighetens datasystem kostnader på uppskattningsvis 10 000 euro.

4 Beredningen av propositionen

Propositionsutkastet har beretts vid arbets- och näringsministeriet. Under beredningens gång har följande instanser hörts: jord- och skogsbruksministeriet, Energimyndigheten, Fortstyrelsen, Bioenergia ry, Finlands Energiindustri rf, Maskinföretagarnas förbund, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, Metsäalan Kuljetusyrittäjät ry, Skogsindustrin rf, Suomen Sahat ry och energibolag som använder skogsflis.

Utlåtande över propositionsutkastet begärdes av justitieministeriet och finansministeriet samt av de parter som hörts i samband med beredningen av propositionsutkastet. Begäran om utlåtande skickades ut den 17 december 2014, och tiden för utlåtande löpte ut den 9 januari 2015. Arbets- och näringsministeriet publicerade dessutom ett meddelande om remissförfarandet.

Sammanlagt 42 remissyttranden lämnades. Av dem har det gjorts ett sammandrag som kan läsas på arbets- och näringsministeriets webbplats.

Enligt Skogsindustrin rf är propositionen ett steg i rätt riktning, men dock inte ett tillräckligt stort steg. Justitieministeriet, finansministeriet och Energimyndigheten föreslog kompletteringar till motiveringarna. Jord-

och skogsbruksministeriet, organisationerna, energibolagen och andra remissinstanser motsatte sig förslaget som omotiverat och ansåg att det var skadligt på många sätt. I sitt utlåtande fäste jord- och skogsbruksministeriet uppmärksamhet också vid behovet att korrigera lagförslaget.

Utgående från remissyttrandena har propositionens motiveringar kompletterats och den föreslagna 5 § bearbetats, så att den begränsning som baserade sig på exakta måttenheter har ersatts med en begränsning som baserar sig på skogens utvecklingsklass.

5 Samband med andra propositioner

Avsikten är att det samtidigt med denna proposition lämnas en regeringsproposition med förslag till ändring av skattetabell 2 i bilagan till lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen. Avsikten är att skatten på brännstov ska sänkas till 1,90 euro per megawattimme från och med ingången av 2016.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

5 §. *Definitioner.* Paragrafens 10 punkt har upphävts genom lag 1426/2011. I den nya 10 punkten föreslås en definition på avverkningsobjekt för grovt virke.

Avverkningsobjekt för grovt virke är objekt där det har genomförts en i 2 a § 2 punkten i skogslagen (1093/1996) avsedd förnyelseavverkning, dvs. att området kalhuggits för att åstadkomma ett nytt trädbestånd med utantag för eventuella sparträd, fröträd eller skärmträd som lämnats kvar.

Med avverkningsobjekt för grovt virke avses också sådana objekt där en beståndsvårdande avverkning enligt 2 a § 3 punkten i skogslagen har genomförts, så att beståndet efter avverkningen anses tillhöra minst utvecklingsklassen äldre gallringsskog. Den beståndsvårdande avverkning som avses i skogslagen består av drivning som görs på ett sätt som främjar växten av de träd som kvarstår på området eller också samtidigt uppkomsten av nya plantor.

Utvecklingsklasserna för skog är etablerade och de används allmänt. De har beskrivits bl.a. i anvisningen Råd i god skogsvård (Tapio Oy). Som äldre gallringsskog betraktas bestånd där trädens medeldiameter i brösthöjd är över 16 centimeter, men som inte ännu klassificeras som förnyelse mogen skog. I fråga om bestånd där träden exempelvis på grund av trädslaget eller växtplatsens karghet aldrig någonsin kan utvecklas till stockvirke bedöms utvecklingsklassen på basis av ålder. Åldern då trädbeståndet anses nå brösthöjd är minst 25 år.

I 1 § 1 mom. i statsrådets förordning om hållbar skötsel och användning av skog (1308/2013) har medeldiameter definierats som diametermedelvärdet för träden i skogsbeståndet vägt med trädens grundytor, så att med trädets diameter avses diametern uppmätt på bark i brösthöjd vinkelrätt mot trädets längdaxel och med grundytan summan av de genomskärningsytor som uppmätts på bark i brösthöjd för de växande träden i skogsbeståndet.

25 §. *Inmatningspris.* I 3 mom. finns bestämmelser om grunderna för det rörliga produktionsstöd som betalas för produktion av el som berättigar till produktionsstöd vid skogsfliskraftverk. I 4 mom. föreslås bestämmelser om det sänkta rörliga produktionsstödet som ska betalas för el som producerats med skogsflis. I det nya 5 mom. föreslås ett bemyndigande att utfärda förordning. Motsvarande bemyndigande ingår i det nuvarande 4 mom.

Enligt 4 mom. ska det rörliga produktionsstödet utgöra hälften av inmatningspriset enligt 3 mom., om skogsflisen har framställts av stockar eller massaved som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke och som lämpar sig för förädling. En definition på avverkningsobjekt för grovt virke finns i 5 § 10 punkten.

Den kvalitet och det mått som krävs av massaved och stockar som lämpar sig för förädling bestäms från fall till fall på basis av slutprodukten och dess förädlingsprocess. Kriterierna för dem varierar något mellan olika träförädlare och också mellan olika regioner. I produktionsstödslagen och med stöd av den ska det inte föreskrivas om måtten eller kvaliteten på massaved och stockar. Syftet med det sänkta produktionsstödet är att säkerställa att de delar av trädstammen som lämpar sig för förädling inte i första hand ska omvandlas till skogsflis och användas som bränsle inom el- och värmeproduktionen.

Sådana delar av trädstammen som lämpar sig för förädling är råvara till massaved som lämpar sig för framställning av kemisk och mekanisk massa samt stockråvara som lämpar sig för tillverkning av plywoodskivor. Under de senaste åren har i praktiken till sådan träråvara hört kubbar av minst cirka 3 meters längd vars toppdiameter i fråga om massaved är minst cirka 6 centimeter och i fråga om stockar minst cirka 15 centimeter. Av trädstammar som lämpar sig för förädling har i praktiken dessutom krävts att de är färska. Däremot lämpar sig inte exempelvis rot-torkade, torra, krokiga eller för murkna delar av trädstammen för förädling. Sådan massaved och sådant stockvirke som drivits från

områden som försvarsmakten förfogar över kan dessutom vara olämpliga för förädling på grund av kulor, splitter eller sot som eventuellt finns i kubbarna.

Inmatningspris enligt 3 mom. ska betalas också i fortsättningen för el som producerats med skogsflis som framställts av virkesråvara som härstammar från andra avverkningsobjekt än objekt för grovt virke, exempelvis när det är fråga om avverkning med tanke på väg- eller dikeslinjer, upprensning av åkerrennar eller avverkning med tanke på en tomt. Till andra avverkningsobjekt än objekt för grovt virke hör också avverkningsobjekt där skogen efter avverkningen kan anses tillhöra någon av följande utvecklingsklasser: yngre plantskog, äldre plantskog, plantskog med överståndare eller yngre gallringsbestånd. Ett inmatningspris enligt 3 mom. ska också fortsättningsvis betalas för sådan el som producerats med skogsflis som framställts av annan virkesråvara än sådan massaved och sådana stockar som lämpar sig för förädling och som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke, exempelvis när det är fråga om skogsflis som framställts av hyggesavfall, stubbar, rotvalv, trädstammar som av kvalitetsorsaker eller av andra orsaker inte lämpar sig för förädling. I praktiken hör det virke som tas till vara vid sådana avverkningsobjekt för grovt virke där beståndsvårdande avverkning görs huvudsakligen till sådan massaved och sådant stockvirke som lämpar sig för förädling. Vid sådana objekt där en förnyelseavverkning görs tas däremot också hyggesavfall, stubbar, rotvalv och annan virkesråvara utöver massaved och stockar till vara.

I elproducentens bokföring enligt 22 § 2 mom. ska med tillbörlig noggrannhet specificeras mängderna av skogsflis som berättigar till fullt respektive sänkt produktionsstöd. Det ska dock inte vara nödvändigt att specificera nämnda fraktioner, om elproducenten ansöker endast om sänkt produktionsstöd. Om elproducenten inte alls i sin elproduktion använder skogsflis som framställts av råvara som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke, behöver bränslebokföringen inte ändras. Detsamma gäller också för den uppföljningsplan som avses i 6 § och det uppföljningssystem som avses i 7 § i produk-

tionsstödsförordningen. Energimyndigheten ska på ansökan av elproducenten göra behövliga ändringar i gällande beslut om godkännande.

Inmatningspris betalas med stöd av 29 § i produktionsstödslagen på elproducentens ansökan enligt 28 §. Ansökan ska åtföljas av en rapport som avses i 27 § med tanke på utbetalningen av inmatningspriset, kontrollörens verifiering av uppgifterna i rapporten samt riktiga och tillräckliga uppgifter om andra omständigheter som ska föreligga för att inmatningspris ska kunna betalas ut. Av ansökan ska också framgå de uppgifter som behövs för att inmatningspriset för el som producerats med skogsflis ska kunna betalas ut enligt 25 § 3 mom. och det föreslagna 4 mom.

Energimyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av produktionsstödslagen. I huvudsak säkerställs iakttagandet av 25 § i produktionsstödslagen i samband med utbetalningen av inmatningspriset i enlighet med 29 § i produktionsstödslagen. Energimyndigheten ska också vid behov ha möjlighet att vidta tillsynsåtgärder i efterhand i enlighet med 45 § i produktionsstödslagen.

Bemyndigandet att utfärda förordning i 5 mom. motsvarar bemyndigandet att utfärda förordning i nuvarande 4 mom. Bemyndigandet att utfärda förordning ska dessutom omfatta skogsflis som används för produktion av el för vilken sänkt produktionsstöd betalas.

2 Närmare bestämmelser

Det föreslås att närmare bestämmelser med stöd av 25 § 5 mom. också får utfärdas genom förordning av statsrådet om skogsflis som används för sådan elproduktion för vilken sänkt produktionsstöd betalas.

3 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Lagen ska kunna sättas i kraft efter att Europeiska kommissionen har godkänt den ändrade stödordningen. En ny bedömning av stödordningen för att säkerställa att den är förenlig med EU:s regler om statligt stöd är

nödvändig också på grund av de ändringar som skett i sådana underliggande antaganden som är av central betydelse med tanke på stödordningens godtagbarhet. Behandlingen i kommissionen tar i medeltal över ett år.

Med stöd av övergångsbestämmelsen betalas rörligt produktionsstöd enligt 25 § 4 mom. för el som produceras från och med ingången av det tredje kalenderår som följer efter denna lags ikraftträdande. Elproducentens bokföring enligt 22 § 2 mom. ska innefatta sådana närmare uppgifter som behövs med tanke på tillämpningen av 25 § om skogsflis som från och med ovan nämnd tidpunkt används inom elproduktionen. Det samma gäller också för den uppföljningsplan som avses i 6 § och det uppföljningssystem som avses i 7 § i produktionsstödsförordningen.

I övergångsperiodens längd har man beaktat den tid som behövs för införandet av elproducentens bokförings- och uppföljningskyldighet samt den tid som Energimyndigheten behöver för att kunna utfärda anvisningar. I övergångstidens längd har man beaktat också skogsflisens produktionskedja och det faktum att det oftast tar minst två år från det att flisen skaffats till det att den förbränns inom elproduktionen.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Godkännande av ett kraftverk för tariffsystemet och den därigenom uppstående rätten till inmatningspris utgör en sådan förmögensrättslig förmån för en elproducent som hör till det egendomsskydd enligt 15 § 1 mom. som tryggas i grundlagen (GrUU 37/2010 rd). Denna förmån har också kopplingar till näringsfrihet som tryggas i 18 § i grundlagen. Det skydd som tryggas i grundlagen bör bedömas separat beroende på om det är fråga om stödet för främjande av investeringar i anläggningar eller stödet till främjande av användningen av bränsle. Det hur stor den investering är som krävs för projektet eller hur avgörande betydelse stödet har för näringsidkarens ekonomiska verksamhetsbetingelser påverkar på ett väsentligt sätt det egendomsskydd och den näringsfrihet som härleds från grundlagen.

I fråga om skogsfliskraftverk utgör inmatningspriset ett incitament för elproducenter att gynna skogsflis på bekostnad av andra bränslen. Enligt propositionen ska ett sänkt stöd betalas för el som produceras med skogsflis, om skogsflisen har framställts av sådana delar av trädstammen som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke och som lämpar sig för förädling. Stödet ska också fortsättningsvis betalas till fullt belopp för el som produceras med skogsflis som framställts av annat virke som härstammar direkt från skogen. Propositionen avser inte att försämra möjligheterna för de skogsfliskraftverk som godkänts för tariffsystemet att ersätta torven med skogsflis jämfört med nuläget, eftersom skogsflisens priskonkurrenskraft jämfört med konkurrerande bränsle ska kvarstå på den nuvarande nivån, med undantag för skogsflis som framställs av sådana delar av trädstammen som lämpar sig för förädling. I enlighet med propositionens målsättning är avsikten att användningen av skogsresurser ska styras så att massaved och stockar som lämpar sig för förädling i första hand inte ska användas som råvara till sådan skogsflis som används som bränsle inom el- och värmeproduktionen. Enligt övergångsbestämmelsen påverkar ändringen inte de anskaffningar av skogsflisråvara som redan gjorts. Sänkt produktionsstöd ska enligt propositionen betalas för el som produceras från och med ingången av det tredje kalenderår som följer efter denna lags ikraftträdande.

Nivån på stödet ska variera från tariffperiod till tariffperiod så som också nuförtiden. Ändringen gäller inte stödordningens varaktighet. I propositionen föreslås det inte några sådana ändringar i Energimyndighetens behörighet som skulle ändra myndighetens nuvarande behörighet som baserar sig på bunden prövning när det gäller godkännande för systemet och återkallande av godkännandet. Tariffsystemet med inmatningspris skulle trots ändringen förbli sådant det var avsett.

Enligt ikraftträdelsebestämmelsen i den föreslagna lagen ska lagen träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Statsrådets förordning kan utfärdas efter det att Europeiska kommissionen godkänt att det statsunderstöd som avses i den föreslagna lagen är förenligt med den

inre marknaden. Europeiska kommissionen bedömer stödordningens godtagbarhet med avseende på EU:s regler om statligt stöd. Det anses föreligga ett sådant särskilt skäl till lagförslagets ikraftträdelsebestämmelse som avses i 79 § 3 mom. i grundlagen (t.ex. GrUU 21/2007 rd och GrUU 12/2014 rd).

På grundval av det ovanstående kan lagförslaget enligt regeringens uppfattning godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag**om ändring av 5 och 25 § i lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor (1396/2010) 25 § 4 mom. och fogas till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1426/2011 och 434/2013, en ny 10 punkt, i stället för den 10 punkt som upphävts genom lag 1426/2011, och till 25 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 687/2012, ett nytt 5 mom. som följer:

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

10) *avverkningsobjekt för grovt virke* objekt där det har genomförts i skogslagen (1093/1996) avsedd

- a) förnyelseavverkning eller
- b) beståndsvårdande avverkning, så att beståndet efter avverkningen anses tillhöra minst utvecklingsklassen äldre gallringsskog,

flisen har framställts av stockar eller massaved som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke och som lämpar sig för förädling.

Närmare bestämmelser om inmatningspriset, marknadspriset på el och utsläppsrätter, formeln för beräkning av det rörliga produktionsstödet samt om skogsflis som används för produktion av el för vilken sänkt produktionsstöd betalas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Inmatningspris

Det rörliga produktionsstödet utgör hälften av inmatningspriset enligt 3 mom. om skogs-

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Rörligt produktionsstöd betalas i enlighet med 25 § 4 mom. för el som produceras från och med ingången av det tredje kalenderår som följer efter denna lags ikraftträdande.

Helsingfors den 29 januari 2015

Statsminister**ALEXANDER STUBB**Näringsminister *Jan Vapaavuori*

Lag**om ändring av 5 och 25 § i lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor (1396/2010) 25 § 4 mom. och fogas till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1426/2011 och 434/2013, en ny 10 punkt, i stället för den 10 punkt som upphävts genom lag 1426/2011, och till 25 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 687/2012, ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

Föreslagen lydelse

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 10) *avverkningsobjekt för grovt virke* objekt där det har genomförts i skogslagen (1093/1996) avsedd
- a) förnyelseavverkning eller
  - b) beståndsvårdande avverkning, så att beståndet efter avverkningen anses tillhöra minst utvecklingsklassen äldre gallringsskog,

25 §

Inmatningspris

Närmare bestämmelser om inmatningspris, om marknadspris på el och utsläppsätter och om formeln för beräkning av det rörliga produktionsstödet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Inmatningspris

Det rörliga produktionsstödet utgör hälften av inmatningspriset enligt 3 mom. om skogsflisen har framställts av stockar eller massaved som härstammar från avverkningsobjekt för grovt virke och som lämpar sig för förädling.

Närmare bestämmelser om inmatningspriset, marknadspriset på el och utsläppsätter, formeln för beräkning av det rörliga produktionsstödet samt om skogsflis som används för produktion av el för vilken sänkt produktionsstöd betalas får utfärdas genom förord-

ning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Rörligt produktionsstöd betalas i enlighet med 25 § 4 mom. för el som produceras från och med ingången av det tredje kalenderår som följer efter denna lags ikraftträdande.